

det har ingen Historie; thi det er en Stat, der første Gang fremkom i Verden i Aaret 1830, hvad formodentlig det ærede Medlem veed. Landets Sprog er ikke noget National-sprog, men det er det franske; Landets Litteratur er en Deel af den franske og slutter sig nøie til den med en stærk Opposition fra den flamske Side; men denne er ikke repræsenteret ved Theatret i Bruxelles. Den omtrent 5 Millioner store Befolkning er deelt i 2 næsten ligestore Dele, hvoraf den ene er fransk, den anden flamsk, og det kan derfor meget godt gaae an, at den franske Deel holder sit Theater, der, om jeg saa maa sige, er en Afslægger af det franske Theater. Sammenligningen dermed har altsaa Intet at betyde, saafremt vi troe, at vi ere en Nationalitet for os selv, der har Ret til at bestaae ved sig selv. — Der blev fremført en Mængde Tal af den ærede Rigsdagsmand; han nævnte, at der var blevet anvendt 43,000 Rd. i det Aar, saa og saa mange Tusinder i det Aar osv., men derved glemte det ærede Medlem een Ting, der bliver saa hyppig glemt her, og som jeg ikke tidligere har havt Leilighed til at gjøre opmærksom paa, hvorfor jeg maaskee tør gjøre det nu. Det er nemlig den, at man ved saaledes at sammenligne to forskjellige Aar ikke bør undlade at tage i Betragtning, at Penge nu ikke ere det Samme som Penge dengang; Pengenes Værdi er sunken, og der maa altsaa nu flere til, før at jeg kan opnaae de samme Goder, som jeg før opnaaede. Det kommer af den Grund, som det ærede Medlem ganske overseer, at der siden Aaret 1850 og indtil Aaret 1868 eller til Begyndelsen af 1869 af Jorden er blevet optaget Værdier af over 16,800 Millioner, hvilke ere blevne kastede ind paa Markedet. Dersom den ærede Rigsdagsmand forstod, hvad det vil sige paa et Pengemarked, der ikke engang var saa stort som nu, at indlaase 16,800 Millioner, der tages op af Jorden, vilde han indsee, at det er rimeligt, at 1 Pund Kjød, som for 20 Aar siden kunde kjøbes for 9 s., nu koster 26 eller 28 s. At Prisene ere flegne saaledes, skriver sig tildeels fra andre Forhold, men tildeels ogsaa fra, at Pengene ere gaaede ned i Værdi, og man maa altsaa have flere af dem, end man

behøvede i 1850. — Naar den ærede Rigsdagsmand sagde, at det var et daarligt Folk, der, naar dets Huus, Staten, Nationaliteten var i Fare, gif hen og pyntede paa Nationaliteten, idet han sammenlignede Nationaliteten med et Huus og Theatret med den Pynt, som man kan sætte paa et saadant, og naar han dernæst sagde, at der laa Ild under Alfen i Huset, saa spørger jeg: Hvorfor er den Afse og den Ild ikke ført bort af Huset? Det havde dog været langt klogere; thi, dersom Sammenligningen skulde have diet noget, kunde man ogsaa have taget Ilden bort. Tingene er, at der til et Lands Styrkemidler, som det ærede Medlem talte om i Almindelighed, netop efter vor Mening hører et Nationaltheater, fordi det er det, der udøver den største Indflydelse paa en virkelig national dramatisk Digtning, og det, hvorigjennem en saadan alene kan blive til. I det Dieblif, vi ikke have noget Nationaltheater, er det forbi med den nationale dramatiske Digtning. Vi kunne faae lyriske Udbrud og Forsøg paa at opprække det gamle Epos af dets Grav; men en national dramatisk Kunst, saaledes som Dehlenschläger og Holberg have skabt den her i Landet, vil være forvunden med det Samme; dette er Noget, som jeg ikke troer, at Nogen paa nogen mulig Maade vil paatage sig at benægte. Theatret er et Moment med til den Landens Udvikling og Dyrkelse, der skal bære vor Nation oppe, saaledes som det iøvrigt meget rigtigt blev bemærket af det ærede Medlem. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Winther) brugte, om jeg saa maa sige, mange Overdrivelser og søgte at gjøre et Indtryk, som hans Ord efter min Mening ikke burde have Ret til at gjøre. Først sagde han, at vi ved at bevilge disse 250,000 Rd. for 5 Aar binde os gennem denne Tid. Ja, dersom vi gaae ind paa det foreliggende Forslag, binde vi os ganske vist for saa lang Tid, men jeg troer, at jeg for mit Bedkommende udtryffeligt har udtalt, at vi ikke behøve at binde os for Mere end 1 Aar, for Mere end 50,000 Rd., idet jeg er overbevist om, at det høie Thing i Fremtiden vil være villigt til at yde de Summer, som ere nødvendige i det begrænsede Tids-